

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 44.

WE SRZODE DZIA 31. MAIA 1797.

Z Wiednia d. 10. Maia.

W depešach, które tu jenerał Buonaparte przez adiutanta swego obywatela Demerois przystał, donosi Cefarskiemu dworowi, iak daleko z Wenetami względem odstąpienia Bergamo, Brescia i Werony postąpił, że w odezwach dwóch pierwszych żadnego oporu niedoznał; z ostatnimi zaś ieszcze niektóre pozostają trudności, które łatwo uprzątnione byđż mogą. Podobny rapport posłał razem dyrektoryatowi do Paryża. Powody, dla których jenerał Buonaparte chce odstąpienia tych krajów są te: że gdy tak Francya iako i Austria żądała wsparcia od Wenecyi pod czas wojny, obydwie strony odebrały odpowiedź: iż rzeczpospolita Wenecka w ścisłej chce zostawać neutralności. Teraz zaś tę neutralność sama przestąpiła, gdy się porwała do broni, i nie tylko garnizon wypędziła z Werony, ale też woyska Francuskie przy cofaniu się napastowała i za-

czepiła; zaczem wspomnione 3 kraie dla zaokraglenia prawego brzegu Etsch dla Austryi są przeznaczone.

Z Wiednia d. 10. Maia.

Insurrekcyja Węgierska idzie swoim torem i wiele namiotow, fuzyy, pałaszow w Wiedniu dla niey robią. Aże żadnego nie masz podobieństwa, żeby ta przeciw Francuzom potrzebna była; wnosić należy, że to przygotowanie Węgier czyni się na przyszłość, aby na wszelki przypadek stanąć i ściągnąć się mogła, gdyby Cesarz zkađ inąd od iakiego nieprzyziaciela miał byđż atakowany. Gdy zaś w Węgrzech wiele się znajduje szlachty, którzy nie są w stanie sami siebie uzbroić rozporządzenie wyszło, aby od bogatszych oporządzeni byli. Ci więc od 300 złotych dochodu po 4 procenta, od 1000 po 5, od 1500 po 6 &c. dla ich wsparcia składają. Jeżeli insurrekcyja weźmie skutek zupełny, to z każdego komitatu 1000 iazydy, a 2000 piecho-

ty, a w 54 komitatach armia 156,000 stanie. Już rada wojenna wydała obwieszczenie, że na Węgierskich granicach 30,000 z woyska tak zebranego ma stanąć. Szóstego t. m. palatin zaczął już to woysko po komitatach obieżdzać.

Z Wiednia d. 11. Maia.

Angielski podsekretarz P. Hammond z naszym ministerium częste miewa konferencye. Rozgłoszono tu prawda, że się miał żalić, na Austryą że tak prędko i niespodzianie wstępny pokoy podpisała, lecz ta wiadomość nie jest gruntowna. To zaś zdać się bydź pewna, że dom Austriacki robiąc pokoy osobny, o swoiey aliantce Anglii nie zapomniał, i spodziewają się, że Cesarz pośrednikiem pokoju między rzeczępospolitą Francuzką i Anglią będzie.

Zapewniają tu, że d. 4. t. m. Francuzi z Tryestu wyciągnęli i woyska nasze byłyby już daley w kraie opuszczone od Francuzow postąpiły, gdyby im żywności nie brakowało.

Z Paryża d. 12. Maia.

D. 9 Dyrektoryat miał publiczną sesyą dla odebrania zdobytych chorągwi przez armią Sambry i Mozy na placu boiu pod Neuwied, przed podpisaniem przedugodnych artykułow pokoju. Sala audyencyi była pełna obywateli; woyskowa muzyka przegrywała ulubione od Francuzow piosneczki, a radość, która na wszystkich twarzach odmalowana była, oddychała zapachem z zwycięstw i słodkiem ukontentowaniem z pokoju. Jednostayny głos radosnych okrzykow zapowiedział przybycie sławnego w dzieiach rzeczępospolitey wojownika, dywizyynego jenerała Malseny, którego waleczny jenerał Buonaparte z ratyfikacyą przedugodnych artykułow od Ces-

sarza do dyrektoryatu przysłał. Obecność jego wszystkich przytomnych ściągnęła uczucie podziwienia, wszystkich oczy były na niego obrocone.

Dyrektoryat otoczony swemi ministrami i ciałem dyplomatycznym wchodzi do sali; po okrzykach radosnych następuje cisza. Ta cisza była znowu przez przybycie trofeow, które jenerał Hoche imieniem waleczney armii którą kommanderuje przysłał; te były niesione od wojownikow okrytych chwalebny mi ranami.

Minister wojenny prezentuje dyrektoryatowi jenerała Malseny i jenerała Mermet mającego zlecenie oddać dyrektoryatowi zdobyte na placu bitwy pod Neuwied chorągwie, i mowi do dyrektoryatu:

Obywatele Dyrektorowie!

Co za szczęśliwy zbieg okoliczności, który mi pozwala razem prezentować walecznego jenerała, który wam najpierwsze artykuły pokoju przynosi, i tego, który się do zbierania ostatnich laurow przyłożył.

Gdy woyska południowe z bronią w rękę negocjowały, żołnierze nasi patnocy, obawiali się aby im nie zostawiono już czasu do popisania się; armia Renu mimo największych trudności przebyła w jednym momencie zaporę, która ją od nieprzyaciela dzieliła; armia Sambry i Mozy rozwiniawszy się w równinach Neuwied, tak była chciwa zwycięstwa, iż w pięciu dniach stoczyła ośm potyczek, które równo iak iey waleczności, tak jenerałowi, który ją prowadzi honor czynią.

Na chorągwiach, które nam posyłaia, zdać się powiększenie naszych granic, pokoy na ziemi i oswobodzenie naszych al-

Z Medyolanu d. 4. Maia.

Aby naszą przyszłą niepodległość utrzymać, wojska Lombardzkie powiększają się, i między innymi 6 szwadronów i nowe korpus wolontaryuszów będzie wystawione.

Pawia się całkiem republikanizmie, a to za pomocą tamtejszych studentów, którzy są apostołami wolności i rozbiegli się po kraju, aby popolstwo w Medyolanie i innych miastach uformowały republikańskie towarzystwa. Mówią tużże Wenecki rząd podane od Francuzów warunki przyjął.

Z Włoch d. 4. Maia.

Wojna z Weneckimi insurreyentami już się skończyła, i Francuzi prawie cały kraj lądowy Wenecyi zająli. Odmiana ta bez mordów i krwi wylewu stała się. Skoro Francuzi z Fryolu w trzech kolumnach przybyli, uzbroieni wieśniacy rozbiegli się natychmiast, magistraty zbuntowanych miejsc puciekwały a regularne wojsko Weneckie częścią w niewolę poszło, częścią rozpuszczone zostało; oficerowie swoje mundury, a mieszkańcy broń złożyć musieli. W Weronie nawet pod karą śmierci to było nakazane. Osoby, które powstanie przeciw Francuzom, albo radą, albo uczynkiem wspierały aresztowano; obywateli Carlotto i Riva komendantami Werony mianowano. Własność obywateli była respektowana. W Wicenza stało 3000 Weneckiego wojska, lecz miasto postąpiło zaraz deputatów ku Francuzom, oświadczając im podległość i posłuszeństwo. Obywatel Balsaro komendantem miasta z strony Francuzów ustanowiony. Padwa także i inne miejsca od Francuzów są osadzone: d. 30 kwietnia przed-

nia ich straż była w Fuzyno na przeciwko Wenecyi.

W Tryeście budują Francuzi armatne barki, do które używają tamtejszych żelaznych armat.

Z Moguncyi d. 13. Maia.

Teraz dopiero układają się rzeczy o miejscu kongresu względem pokoju rzeszy. Celsarski minister przy naszym dworze był u elektora w Aschafenburg, i u kanclerza stanu grafa Albino, z którymi różne miewał konferencye ściągające się do pokoju rzeszy. Z strony elektorskich i Xiążęcych dworów jest życzenie, żeby zamiast projektowanego miasta Bern inше miasto w Państwie Niemieckim obrane było, z przyczyny, iż z miasta Bern dla odległości posłów od swoich dworów, wysyłanie kuryerów i stafet byłoby za kosztowne. Elektor Moguncki dwóch posłów i dwóch-rzeczonych konsyliarzów na kongres pokoju wysłał; Graf Albini będzie pierwszym pełnomocnikiem, inni jeszcze nie są wiadomi. Dla oszczędzenia kosztu iak najmniej ceremonia tam zachowana będzie. Tu niedawno wiele bogatych kupców przestało wyplacać.

Z Frankfurty 13. Maia.

W ugodzie Frankfurckiej 24 kwietnia zapomniano obydwom armiom powyżey Niddy granic wyznaczyć. Dla tego dywizya generała Championet aż do Fulda nad Foilsen kafselskie granice wkroczyła, dla wyciągnięcia żywności i kontrybucyi. Około Lauterbach stoi 8000 ludzi i większa artyllerya. Generał Hoche nic nie chce ustąpić i granice aż do Schlitz muszą być wyciągnięte; generał ten przybył tu d. 11 wieczor odwiedził teatr, i dano mu za ordynansa kapitana i wartę honorową. Je-

nerałowi Werneck oddał wizytę i ma przy sobie Simon i Salen jenerałów adiutantów. Zawczoray iadł obiad u naszego agenta Basse w jego dobrach Roelheim, które od kontrybucyi wolne zostały. Wczoray do jenerała Lefevre do Stochen pojechał.

Z Frankfurtu d. 13. Maia.

Jutro jenerał Hoche jenerałowi Werneck i całej Celsarskiej jeneralności daie wielki obiad i kolacją w Niedleberg. Na ten festyn wiele ztąd wozów z rzeczami kuchennemi do Früdberg poszło.

Z Moguncyi piszą, iż po nadeszłej wiadomości o ratyfikacji przedugody od dyrektoryatu, wybieranie kontrybucyi w Mogunckich okolicach ustało, i że rząd Francuzki opatrywanie woyska sam chce opłacać. Jeżeli tak się dzieie w Mogunckim, to przynajmniey niema miejsca w innych krajach woyskami jenerała Hoche zaiętych w których kontrybucye wszędzie nakazują, i na nowe rekwizycya koni jest rozpisana.

Rozniesiona pogłoska, iakoby Francuzi zamysłali wyprawę przeciw Hanowrowi zrobić, aby przez to Anglią do pokoju przymusić, nie powinna mieć wiary.

Teraz mówią, iż Frankfurt ma być miejscem kongresu pokojowego z Niemiecką rzeszą. Już nawet dyrektoryat miał na to zewolić.

Francya tak długo kraie Króla Pruskiego za Renem trzymać będzie, poki Rzesza do całości wrocona nie zostanie.

Z Augspurga d. 15. Maia.

Nadeszłe listy z kraiw Weneckich, po twierdząc wiadomość zawarcia pokoju między senatem Weneckim i jenerałem Buonaparte. Dodają że warunki pokoju są zbyt uciążliwe dla tej rzeczypospolitey.

Z Doliny Ehrenbreitstein d. 14. Maia.

Letka artyllerya armii Francuzkiej cofa się za Ren nazad. Rozgłoszono iż woysko to począwszy odd. 15 dnia, ma opuszczać prawy brzeg Renu; zdaie się iednak iż takie cofnienie się do tąd nie jest pewnym.

Mimo oświadczonych zapewnień, że nałożone ustana kontrybucye, wziętoświeżo z Montabauer trzech zakładników na summę 60,000 liwrow, iaką zapłacić ma to miasto wraz z przyległościami; Przewieziono zakładników do Hachenburg.

W przeszłym tygodniu przybyło tu 4 statki z Moguncyi naładowane żywnością do opatrzenia fortecy Ehrenbreitstein.

Z Bruxeli d. 10. Maia.

Rząd przez ministra zagranicznych interesów, wezwał administracye departamentalne przyłączonych krajów, aby każda w szczególności podała liczbę długów zaciągniętych przez dom Austryacki na Belgium; wyraziła w osobnych pamiętnikach gatunek obligacyi, procent, i zaręczenie; w reszcie by dała poznać sposób obrachunku wszystkich długów dawnego rządu, zaciągniętych na kraie, zgromadzenia, albo ziemskie dobra bywszych Niderlandów. Z podobnego urzędzenia wielu sobie wnosi, iż rząd Francuzki przejął zapłatę długów Celsarza, iako dziedzic jego prowincyy.

Z Ukrainy d. 28. Kwietnia.

Feldmarszałek Suwarow, który na żądanie swoje uwolnienie od służby otrzymał jedzie do swoich dobr do Litwy nie daleko Brześcia, dokąd wielu officyerów, którzy pod nim służyli za nim mają się udać.

N o c h r i c h t
an das Publikum.

Der, wegen seiner vorzüglichen Heilmethode der Leibscheiden, in vielen Ländern wohlbekannte, Herr Joseph Vascellini, Professor der Botanik zu Neapel, ist jüngst von Wien, wo er während seines zweyjährigen Aufenthaltes, mit allerhöchster Bewilligung, und mit Genehmigung einer löbl. medizinischen Fakultät, laut vieler glaubwürdigen Zeugnisse, sehr viele glückliche Kuren vollbrachte. Auch in Lemberg durch 1 Jahr einige glückliche Kuren, sowohl männlichen als weiblichen Geschlecht erprobt hat. Die nach vorgegangener Untersuchung und Unterweisung, allenfalls auch hier in Krakau ohne desselben Beistand von selbst bedienen können. Außer dem bekommt man bei ihm verschiedene englische Bruchbänder, sowohl für das männliche und weibliche Geschlecht.

Er ist Vormittags von 9 bis 12, Nachmittags von 3 bis 6 in seiner Wohnung anzutreffen. In Elsnerischen Haus in der breiten Gasse No. 79. in 1ten Stv.

UWIADOMIENIE

dla Publiczności.

JP. Jozef Vascellini Professor Botaniki w Neapolu, po wielu już kraiach sławny w sztuce leczenia Ruptur, niedawno z Wiednia, gdzie za Najwyżym pozwoleniem i potwierdzeniem inelytæ Facultatis medicæ dwa roki bawiąc podług gruntowych świadectw bardzo wiele szczęśliwie uleczył. Także we Lwowie przez rok szczęśliwą kuracyą tak męszczyzn iako i białychgłow swoją potwierdził umiejętność; ofiarując więc tu w Krakowie zostającym w tey chorobie pomoc swoją, i poda skuteczne środki swoje z doskonałą Informacyą, aby ich i w jego niebytności używać można było. Oprócz tego dostanie u niego różnych Angielskich bandażow do ruptur, tak dla płci męzkiej iako dla płci żeńskiej.

Można iego każdego dnia z rana od 9. do 12. a po południu od 3. do 6. godziny w stancyi zastać, która w Kamienicy JP. Elznera na ulicy Szerokiej pod Nrem. 79. na pierwszym piętrze iest.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 WE SRZODĘ DNIA 31. MAIA 1797-

U W I A D O M I E N I E

Podług rozrządzeń C. K. Appellacyynego Trybunału Gallicyi zachodniej w dniach 16 i 17 maja r. t. zapadłych, trzy sądy kryminalne na Gallicyą zachodnią z naywyższej J. C. K. Maiestatu woli ustanowione w krotce iuryzdykcyą swoją rozpoczną to jest: Sąd kryminalny Krakowski dnia 12 czerwca, sądy zaś kryminalne Lubelski i Sandomierski i Lipca r. t. Do iuryzdykcyi sądu kryminalnego Krakowskiego przyłączone są cyrkuły Krakowski, Kielecki, Koński, i Olkuski. Do Lubelskiego cyrkuły Lubelski, Chełmski, Bialski, i Siedlecki. Do Sandomiarskiego cyrkuły Sandomierski, Józefowski, Radomski i Łukowski, który teraz do Radzyna przeniesionym jest.

Sędzią kryminalnym w Krakowie mianowany jest P. Stefan Strański sędzią kryminalny Wiśnicki, afsepsorami 1. P. Franciszek Kędray afsepsor kryminalny Stanisławowski, 2. P. Ignacy Łabajewski registrator sądow Woytowsko-Ławniczych Krakowskich, aktuaryuszami zostali 1. Józef Siekierski, aktuaryusz sądu kryminalnego Wiśnickiego, 2. Ignacy Gaiewski, aktuaryusz sądow Woytowsko-Ławniczych Krakowskich. Dozor nad więzieniami powierzony Demetryuszowi Koźmie wachmistrzowi z regimentu J. C. K. M. Weczay, któremu dodano do strzeżenia więzień czterech strażników, z zdatych żołnierzy po różnych regimentach wybranych. W Lublinie sąd kryminalny składa się z następujących osób to jest: z sędziego kryminalnego, który urząd powierzony P. Antoniemu Głabokowi, afsepsorowi kryminalnemu Zamoyskiemu, dwóch afsepsorow którym zostali r. P. Józef Scheidel kancellista C. K. Forum Nobilium Lubelskiego 2. P. Jan Zachistał Syndyk Jędrzejowski, i dwóch aktuaryuszow z których 1. Antoni Kobylński 2. Karol Hardy. Przełożony nad więzieniami w Lublinie Antoni Lata Wachmistrz z regimentu Onolzbach z dodanemi czterema strażnikami z żołnierzy. W Sandomierzu sędzią kryminalnym mianowany P. Alojzy Paduch afsepsor kryminalny Wiśnicki, 1. afsepsorem P. Paweł Fabiański woyt miasta Sandomierza 2. P. Antoni Ratayski, aktuaryusz sądu kryminalnego Samborskiego. Aktuaryuszami 1. Franciszek Łukaszewicz 2. Józef Jasiński. przełożonym nad więzieniami wachmistrz z militarynego szpitala przy Renie Szkoda, z przydanemi po dobnie czterema żołnierzami iako strażnikami.

Z Grodna d. 21. Maia.

Imperator po koronacyi zaczął natychmiast obieżdzać kraje swoje i obrocił drogę na prowincyą Litewską. Na pierwszy mają Ruskiego będzie w Smoleńsku, z Smoleńska na Połock, Tołoczyn, Mińsk, Nieśwież, Słonim, Grodno, Lide, Wilno, Kowno, Rygę, Revel, wraca do Peterburga. Według tego rozkładu ma być w Grodnie d. 24 lub 25 Maia naszego kalendarza i dzień tu tylko jeden zabawi. Żadnych spotkań i ceremonii nie będzie, na każdej tylko stacyi ma być 300 koni i dwóch obywateli do przyięcia onego. Z kim zaś iedzie, i czyli długo w Wilnie zabawi, nie wiadomo. W przeszłej gazecie wspomnieliśmy o urządzeniach wydanych w tej mierze od gubernatora Litewskiego Bułhakowa, dziś treść ich tu umieszczamy.

Nikt nie ma wyieżdżać dla ceremonialnych honorów na spotkanie Monarchy, na każdej wszakże na trakcie stacyi końcem utrzymywania w gotowości i porządku koni znajdować się powinni urzędnicy, to jest: ziemscy sprawnicy i do nich naznaczeni. I jeśli komu ze szlachty podobna się przyiechać na którą stacyą, albo też lud z własney ochoty zbierze się dla oglądania monarchy, to nikomu nie będąc zaprzeczone, jest owszem rzeczą chwalebną, zabrania się tylko wszelkie kupienie się gromadami i zabieranie głosów. Duchowieństwo kościołów parafialnych i klasztorów przy drodze sytuowanych, stać powinno u drzwi swoich kościołów w ubiorach ceremonialnych, i bić we dzwony w czasie przejazdu, także nie zabierając głosów. Warty gdzie będą potrzebne, od samego monarchy naznaczone zostaną.

W miastach horodniczowie spotykać będą, na granicy gruntów mieyskich. Kiedy zaś duchowieństwo, szlachta i kupiectwo, prezentowani być mają; o tym za przyjazdem monarchy poinformują się. Samego zaś przyjazdu w domu przygotowanym dla Jego Imperatorskiej Mości nie należy nikomu oczekiwać. I w tym razie nikomu nie zabierać głosu, nie uprosiwszy wprzod na to rozkazu, czyli to będzie pozwolono duchowienstwu i szlachcie, gdy oni sami tego będą żądać. Kupiectwu zaś zupełnie nie wolne jest mowienie. W czasie prezentacyi urzędników iść należy każdej części porządkiem wedle starszeństwa do ręki, którą całować przykleknąwszy na iedno kolano, a potem natychmiast powracać nazad na swoje mieysca, dla uniknienia tłoku. Chociaż w takowych zdarzeniach zwyczajnie czynione bywają illuminacye, gdy iednak Najiaś: Pan nie podobnego nie wyciąga, przeto żadnych nienakazując illuminacyow, jeśli kto dobrowolnie zechce swoy dom oświecić, tego mu nie zabraniać. W czasie wjazdu kupiectwo iedną połową ma stać, u bramy mieyskiej a drugą przy ratuszu, obywatele patrzeć mogą po ulicach, z warunkiem nie formowania ścisłu, i trudności w przeieździe. Nikt oraz i pod żadnym pretextem w ślad za monarchą i postrojach biegać nie ma, lecz tylko patrzeć stojąc każdy na swoim mieyscu. Co się zaś tyczy szlachty, ci mogą po domach swoich przypatrywać się z okien.

Z Strazburga d. 13. Maia.

Trzech nowo obrani reprezentanci wyiechali ztąd do Paryża d. 11. t. m. po wielu departamentach mieszkańcy odprowadzali ich aż do granic.

liantow wyczytywać. Dotąd najświetniejsze zwycięstwa zostawiły najgłębsze po sobie rany, których uowe zwycięstwa nie mogły zagoić; radość publiczna była nie mał co dzień z łzami fannilijy zmieszana, które oplakiwały oycę, syna, męża. Lecz dzisiaj oznaymić o tryumfie, jest to samo iak sam pokoy ogłosić; jest zapowiedzieć powrot szczęśliwości i spokojności publiczney; jest powiedzieć rolnikom, iż na potym spokojnie swej pracy używać będą; jest wrocić wolność handlowi i kunsztom; jest otworzyć wszystkie kanały publicznego dobra.

Dyrektoryat nie może chwalebnie zakończyć swej pierwszey sessyi. Daiąc pokoy rzepltey, wypełnia ieden znaygorątszych swych życzeń, odbiera za swe prace naypodchlebniejszą nadgodę i zapewnia sobie na zawsze wdzięczność i szacunek u Francuzow.

Jenerał Malsena mówi ponim:

Obywatele Dyrektorowie!

Zyczenia Republikanow spełniają się; mocarstwa koalicyjne iedne po drugich zginają swe głowy przed wielkością rzeczypospolitey Francuzkiej. Dom Austriacki, na którym przyjaciele tronu i oitarza z tak wielkim zapewnieniem polegali, proponował wam pokoy. Ten szczęśliwy i chwalebny dzień winna rzeczypospolita mężney odwadze swych woioownikow prowadzonych przez waszą mądrość.

Armia Włoska znużona, ale nie nasycona powodzeniem, otworła sobie drogę, którey falangi zadnego terażniejszego ludu nie mogły przebydź. Wieden iuz był zagrożony. Armie Renu i Sambry i Mozy zazdrosne zebrania swej części chwały w tety kampanii, przebyły Ren i olbrzymiem

Wtak krokiem maszerowały do Rzeszy. Wtak szczęśliwym położeniu naszych armij pięknie było widzieć Buonapartego, który nie ma wzoru tylko w starożytności przyymującego przedugodne artykuły pokoiu, między Królem Czeskim i Węgierskim. Ten jenerał wysłał mnie do was z ratyfikacyonnych. Za tym pokojem nastąpi zapewne w krotce jeneralny pokoy z Rzeszą. Obywatele Dyrektorowie! żołnierze Włoskiej armii są zazdrosnemi miłośnikami rzeczypospolitey i konstytucyi roku 3. Ale chwala jest dla nich niczem, poki ieszcze oyczyzna nieprzyjaciół ma; rozkażcie Obywatele Dyrektorowie, a zwycięzcy Włoch, z zwycięzcami Sambry i Mozy i Renu pospieszą do nowego boiu, zniszczą resztę dogorywaiącey koalicyi i przymuszają nayporczywsze ludy do drzenia na samo imię rzeczypospolitey Francuzkiej.

Liczne oklaski okryły tę mowę i nie ustały dopiero na ciekawość słuchania jenerała Mermet, który w tych wyrazach mowil:

Obywatele Dyrektorowie!

Rzeczypospolita Francuzka tryumfując, daie chwalebnie pokoy Austrii. Nadto długa ta woyna znużyła Europę i zniszczyła familie; armie Francuzkie położyły iey koniec; nie wymieniając licznych ich zwycięstw, okryte chwałą, utwierdziły stódkie nadzieie oycyzny; otwarły widoki przyszłego publicznego dobra i zapewniły na zawsze prawdziwych przyjaciół wolności. Te odebrane nieprzyjacielowi chorągwie wrowninach Neuwied, Obywatele Dyrektorowie, są owocem uzbroionego męztwa dla obrony Świętey kostytucyi którą rąśmy długim waszem pracom winni. Niechayże będą zakładem dobrego ducha

który nigdy nie przestał ożywiać Francuzkich żołnierzy; zawsze znajdźcie ich gotowemi walczenia iak zewnątrz, tak wewnątrz przeciw nieprzyjaciółom rzeczypospolitey.

Prezydent odpowiedział mu:

Woiowniku republikaneki! gdy armia Sambry i Mozy prowadzona zwycięstwem, zabierała nieprzyjacielowi w równinach Nauwied te chwalebne trofea, nasi waleczni Renu i Mozeli nie mniej odważni i nie mając oprócz przychylności i męztwa inney pomocy, uskuteczнили najsławietniejsze i zadziwiające przeyscie za Ren, iakiego w rocznikach wojennych nie masz przykładu. Armia Włoska uwiedziona nadzwyczajnemi swemi powodzeniami, wtargnęła w kraie dziedziczne domu Austriackiego i zagroziła stolicy państwa. Ktoryż naród może się poszczycić takich bohaterow mieć za obrońcow? Takie było położenie wojenne rzeczypospolitey Francuzkiej w owem pamiętnym czasie, kiedy nieustraszony jenerał Włoskiej armii, uwiadomiony o intencyach dyrektoryatu ofiarował pokóy i podpisał przedugodne artykuły. Wam to wspaniali Woiownicy, którch bohaterstwo cała Europa dziwi, waszem stałem i wysokiem natężenióm winna rzeczpospolita ten szczęśliwy pokoy; tryumf wasz jest tryumfem ludzkości wdzięczność narodowa będzie waszą nagrodą i ta wam najlepiej przystoi. Dyrektoryat wykonawczy, Obywatelu Jenerale, odbiera z tyłą ukontentowania ile czułości ten upominek, który mu imieniem waleczney armii Sambry i Mozy oddaiesz: jest to iedna zastuga więcey, do tylu iuż położonych od niey chwalebnych zastug.

Potvm obrociwszy się prezydent do jenerała Mafseny, rzekł do niego:

Obywatelu Jenerale!

Dłuto historii przenosząc do potomności cuda waleczne, które w czasie chwalebney kampanii rewolucyney armie Francuzkie wstawiły, nie zapomni zapewne o jenerale republikaninie, tak sprawiedliwie *Dziekiem zwycięstwa nazwanym*, walecznym Mafsenie. Z ukontentowaniem Obywatelu Jenerale, upredza dyrektoryat wykonawczy przyszłe wieki, ofiarując ci hołd wdzięczności narodowej, iako najsłodszą nagrodę za twoie prace. Nie tylko że bronieś tak walecznie sprawy wolności, ale nowa chwała była ieszcze dla ciebie zostawiona; do ciebie należało połączyć w tey budowli roszczkę oliwną pokoju z licznemi palmami zwycięstwa. Niech będą dzięki, Obywatelu Jenerale, za tak drogi dar, chwała bądź walecznym armióm rzeczypospolitey i iey nieustraszonym jenerałóm, którzy urządzali zwycięstwa! chwała wszystkim dobrym obywatelóm, którzy dopomagali natężenióm rządu do doyscia do tego požadanego celu! Oby rzeczpospolita tryumfująca zewnątrz nie liczyła wnet na swem łonie tylko przyjaciół wiernych, i doszła prędko do tego stopnia szczęśliwosci, iakie iey wysokie przezwaczenie obiecuie!

Po skończoney mowie dał prezydent jenerałowi Mafseny, jenerałowi Mermet i adiutantowi jenerała Hoche, który z nim przyjechał ucałowanie braterskie, i obydwoch ostatnich udarował imieniem rzeczypospolitey bronią fabryki Werfalskiej. Inna broń była dla Mafseny przeznaczona. Sefsa zakończyła się przy muzyce wojs-

kowey i okrzykach: Niech żyje Rzeczpospolita! Niech żyją armie!

Jenerał Moreau nadesłał już obszerny rapport o przeysciu Renu. "Od czasu iak prowadzę wojnę, mowi między innym, nie widziałem jeszcze tyle męztwa i uporu, którego nieprzyjaciel na zatopienie nas w Renie użył, i nasze woyska dla utrzymania się na prawem brzegu Renu. Ośmiu naszych jeneratów i sztabs officyerów zostało ranionych &c. Powodzenia nasze nim na proźbę jenerała Latour zawiesiliśmy nieprzyjacielskie kroki, byłyby nas w kilku dniach panami Szwabii uczyniły. Strata nieprzyjacielska ze wszystkim do 8000 ludzi wynosi. Miałkość Renu cokolwiek nam przeprawę ułatwiła.

Podług dwóch opisow kampanii Francuzkich, które nie dawno po między członki obydwóch izb prawodawczych rozdano, woyska Francuzkie od d. 8 września 1793 r. do 19 lutego 1797 r. odniosły w 231 potyczkach zwycięztwa, między któremi 31 wielkich batalii było: potożyły nieprzyjaciół na placu 152,600, zabrały w niewolę 197,734 opanowały fortec i miast znakomitszych 233, tudzież 319 twierdz, obozow i szańcow; zdobyły 7963 sztuk armat, 186,762 flint 4,388,150 funtow prochu, 207 chorągwi i t. d.

Podług nie zawodney listy, malsa ludzi dawnych, nowych i na ostatku ziednoczonych departamentow Niderlandzkich wynosi razem 31,904,349 dusz. — Ludność Paryża od roku 1789 o dziesiątą część zmniejszyła się. Widać to z listy rodzących się. W roku 1789 urodziło się 20,708 (z między których 5375 do szpitala znalezionych dzieci oddano); w czwartym roku Rzeczypospolitey urodziło się 18,722, z któ-

rych biorąc stosunek pierwszy, mniej należy do liczby podrzutków, bo tylko 3122. Rzecz do podziwienia że z tey liczby w roku pierwszym umarło 2907. Przypisują to nie bez fundamentu krytycznym okolicznościom czasu, których naturalnym skutkiem był niedostatek istotnych potrzeb.

Z Kadyx d. 14. Kwietnia.

Admirał Mazzaredo, który naszą flotą kommanderować będzie, już tu z Madrytu przybył. Admirał Gravina będzie pod nim służył. Tuteysi Duński i Amerykański konsulowie zostali od Angielskiego kapitana Nelson listownie o blokowaniu tutejszego portu ostrzeżeni. Wczoray zatrzymano już Genuenski okręt, który tu chciał wbież. Obawiamy się bardzo, aby fregatta wioząca 3½ mill. piastrow i inny okręt z 5 mill. obydwu z Vera-Cruz idące nie dostały się Anglikom w ręce. Z innych portow wyszły już 4 okręty dla uwiadomienia ich oblokadzie Kadyx. Admirał Mazzaredo przyspiesza uzbroianie i na końcu t. m. 26 liniowych okrętow mają być pod żagle gotowe. Flotta admirała Jervis jest aż do 23 liniowych okrętow zmocniona, między któremi jest 8 o trzech piętrach. Bardzo sobie życzymy aby nam Brestska flotta na pomoc przybyła.

Z Heidelberg 12. Maia.

Na tutejszych konferencyach wojskowych, do których z strony Cefarskiej: F. M. L. hrabia Bellegarde i pułkownicy hrabia Grünne i Ducka; a z strony Francuzkiej jenerałowie Reynier i Dourand pierwszy od armii Renu i Mozeli, a drugi od Sambry i Mozy, wchodzili, wypadło, aby armie zostały w tym samym położeniu, iakie teraz zajmują, bo z strony Francuzkiej nic ustąpić niechciano. Główna

kwatery Cezarska poitrze przenosi się z Durlach do Schwetzingen.

W Gießen przedają Francuzi bibliotekę publiczną.

Czas trzy dniowego wypowiedzenia zawieszenia broni na wyższym Renie przedłużono teraz do dni 14 i nie wątpimy, że pokoy dla rzeszy Niemieckiej szczęśliwie do skutku przyjdzie.

Württembergerska forteca Freudenstadt, przy czarnym lesie równie od Francuzow iak od Cezarskich jest osadzona.

Minister Hompesch przybył do Menheimu, chroniąc się aby go na zakładnika nie wzięto.

Z Bazylei d. 13. Maia.

Jedno peryodyczne pismo Niemieckie, przywodzi co następuje:

Wojna Francuzka wstrzęsła całą Europę; ale co mówię Europę, owszem całą kulę ziemską. Potrzeba ją więc iako z karbów wyszłą, znowu do porządku przywrócić. Jeden pokoy uczynić to potrafi; możeż więc pokoy galopować? a gdyby i mógł, tedy potrzebuie długiego czasu do obsypania całej ziemi swemi dobrodzieistwy.

Pokoy Westfalski był trzy lata w polityczney fabryce, nim z całą pomyślnością swoją wyjaśniony został; wnosmy ztąd przeciąg czasu iakiego pokoy terazniejszy wymaga.

Francya przedsięwzięła szczegulniejszy układ. Chce ona wszędzie pomiędzy wielkimi monarchiami zakładać rzeczpospolite iako przegradzające mury, które od rzeczpospolitey Francuzkiej iako swej matki bronione bydź mają. Tym sposobem monarchie wielkie, nie mogą wieść wojny nie sąsiadując z sobą, tylko wszę-

dzie z rzeczpospolitemi corkami, które rzeczpospolita Francuzka iako matka nigdy wspierać nie przestanie. Gdyby więc w takowym rzeczy stanie, chciała zacząć monarchia która wojnę, rzeczpospolita ościenna byłaby napastowaną, a matka iey przymuszoną wnieść w to tym pewniey, żeby w corce swojej znalazła wszystkie opinie za odporem i dobre interesowania się swego przyjęcie.

Tym sposobem byłaby Francya prawdziwym sędzią pokoju w polityce, zatrudniając się tak pokojem narodów, iak sędzia w miasteczku spókoynością obywatelow zatrudnia.

To polityczne podeyscie i ten polityczny porządek nie iest małym dziełem, ani robotą dni kilku. Wnosić ztąd można czyli tak wielkie, ważne i rozciągłe zatrudnienie może bydź ukończone tak pędko iak sobie wielu życzy. Na przedugodne punkta pokoju Cezarza oczekiwać wypada, podobnych z strony Anglii. P. Hammond dopiero 7 t. m. stanął w Wiedniu. Poselstwo i zlecenia iego nie mogły przelecieć. Musi on dworowi Wiedeńskiemu, iako pośrzednikowi instrukcyje swoje przedłożyć, umiarkować i stosownie do negocyacyi powszechnego pokoju sprostować. Tak ważne kroki potrzebią rozważgi, czasu i naradzenia się. Proces dwóch ludzi wymaga czasem roku do ukończenia swoiego, rozdzielenie dziedzictwa zabiera kilka miesięcy czasu, iakże więc można wyciągać aby proces; który ma całą kulę ziemską podzielić i podług równowagi wszystkich interesowanych rozmierzyć, w kilku dniach albo tygodniach był zakończony?

2. Wczel d. 14. Maia.

Cesarscy niewolnicy zaprowadzeni są do Rüssel między niemi kapitan Xiążę Salm znajduie się. W Bergickim znowu wielkie kontrybucye nałożono, miasto Schlingen 200,000 Mülheim 150,000 liw: i to na całe zas zdobyte kraie 3,500,000, z których Julickim i Bergickim krajom 1,200,000 dostało się. Ta kontrybucya była jenerałowi Hoche na utrzymanie woyska przekazana lecz by ta 18 mill. wyniosła. Spodziewają się więc odmiany.

Z Düßeldorf d. 9. Maia.

Wczoraj dała się widzieć odezwa od Francuzkiego Brygadiera Migalfericti do tutejszego rządu: która brzmi iak następuje.

Małą powolność w złożeniu kontrybucyi na miasto Düßeldorf nałożoney pokazuje szczupła summa wczoraj złożonych pieniędzy. Spodziewałem się, że przynaymniej 100,000 liw. złożycie, ale gdy nad spodziewanie nasze iestescie tak uporni, tedy my będziemy dla was surowsi i nieuproszeni. Trzeba więc nam w 24 godzinach summę 100,000 liw. w gotowych pieniądzech zapłacić nie rachując tego cośmy iuz odebrali. Nie taieimy wam, że nam wiadomo iakescie P. Hemperch o naszym rozrządzeniu w Bergickim ostrzegli, a za tem z waszey przyczyny gdy się z ręku naszych wymknął, i mamy trudność wybrać kontrybucyą, którey wasz Xiążę naywięcey znosićby musiał. Zapłaćcie więc bez od włoki 100,000 liw. iezeli niechcecie widzieć znoszenia dobr waszych i waszych familii, iezeli chcecie zapobiedz temu, aby statua konna stojąca na rynku waszym zrzuciona

niebyła. Zeby lud potem niemowił, że rząd wolał statuę książęcą obaloną widzieć, niżeli się należycie zatrudnić, aby iego dług uspokoił.

Od niższego Renu d. 15. Maia.

Francuzi zatrudniają się zburzeniem szańcow zrobionych w okolicach Neuwied. Mowią, iż zuiszcza niezwłocznie uostowy szaniec.

Chociaż miasto Neuwied za neutralne ogłoszonym było, przecież zapłacić manową kontrybucyą wynoszącą 40,000 liwrow Kontrybucya ta iuz iest trzecią od początku woyny, mimo licznych rekwizycyi, iakie załatwić należało.

Francuzi w kraiu Berg wybierają wszędzie zakładników, na ubezpieczenie kontrybucyi, które świezo nałożyli. Opactwo Siegburg zapłacić 50,000 talarow Francuzkich, inne nazwiskiem Deutz 60,000 liw. Dobra Blankenberg 150,000 miasto Schlingen 200,000 liwr. Mülheim 150,000 Dobra Portz, 70,000 &c. wieś Wolberg cztery razy rabowana złoży 750 talarow, a druga Mehrheim 800.

Z Wincenzyi d. 6. Maia.

Korpus woyska Francuzkiego wynoszący 20,000 ludzi znajduie się na nadbrzeżu Adryatyckiego morza przeciwko Wenecyi. Mowią że w tym miescie iest znaczna liczba obywateli pragnących rewolucyi, albo przynaymniej nowego rzeczy porządku iednakowo powszechny tu rozchodzi się odgłos, że senat pomyślnie negocyował, i pokoy w krotce nastąpi.

Wystawiono tu drzewo wolności, i obywatele zatrudniają się urządzeniem wszystkiego na sposób Francuzki.

D O N I E S I E N I A.

Każdemu czyni się wiadomo, iż na dniu 16tym przyszłego miesiąca czerwca, na którym to dniu, więcey Krakowskiéy Akademii należących dobr do liestacyi iest wypisanych, ieszcze dwa na-

stępujące, w Olkuskim! dystrykcji położone kameralne dobra, w zachodnio Galicyjskiej dobr kameralnych administracyi, na Grodzkiej ulicy pod Nrem domu 97mym o 9tej godzinie z rana, w dzierżawę na trzy lata to jest od 24 czerwca terażniejszego do 23 czerwca 1800 roku publicznie zalicytowane będą iako to:

Adwokacya Kuzniczka za pierwsze wywołanie ceny zł. Ryń. 2893 x. 16, Folwark Dębowy gor. Z wsią Krzykawa - - - - - zł. Ryń. 1072 x. 16.

Od licytowania szczególnie żydzi są wyłączeni, a licytować mogą ci dzierżawy życzący czwartą część wyżej wyrażoney fiskalny ceny przed licytacyą złożyć mają.

W Krakowie dnia 29go maja 1797 roku.

Na dniu 16 następnącego miesiąca czerwca, i potem w następujący dzień, będą z Czel. Kro: Zachodniogalicyskiej dobr kameralnych administracyi, niżej wymienione, Krakowskiej akademii należące dobra, na 3 lata od 24 czerwca r. b. zaczynając, przez licytacyą więcey dającym zaarendowane. Jako to:

1. Wieś Boszczynek, w cenie fiskalney	- - - - -	Zł: Ryń: 625. Kr:
2. Detto Czaple z Krepą	- - - - -	1718. - 45.
3. Detto Dziewięcioły z Nasiechowicami	- - - - -	3875. -
4. Trzecia część wsi Igołomi	- - - - -	2357. - 45.
5. Klucz Szczepanowice z wsiami Szczepanowice Orłow, Parkoszewice i Smrokow	- - - - -	4687. - 30.
6. Wieś Szczodrkowice	- - - - -	781. - 15.
7. Detto Troutnowice	- - - - -	1909. - 22.
8. Detto Xiążniczki	- - - - -	625. -

Dzierżawcy życzący zapraszają się, aby do kancelaryi Cef: Kr: dobr kameralnych administracyi tu w Krakowie na Grodzkiej ulicy w Kraufsa kamienicy pod Nrem. 97 w zwyczajnych przedpołudniowych godzinach stanęli, i potrzebnym zaręcznym czyli Vadio, które czwartą część ceny fiskalney wynosi, a przed zaczęciem licytacyi złożone być powinny, zaopatrzyli się.

Przytym z strony C. K. dobr kameralnych administracyi waruje się w tym razie, gdyby intrata wyżej wymienionych dobr podług w robocie będącej lustracyi, wyżej wypaść miała, niż wprzód wyrażone fiskalne ceny są, więc wyższa ilość przy licytacyi na wywołanie ceny powzięta będzie.

Z C. Krol: Zachodniogalicyskiej dobr kameralnych administracyi w Krakowie d. 22 maja 1797 roku.

Pioter Flörl.

Od C. Kr. szlacheckiego sądu Gallicyi zachodney Krakowskiego, Panu Dominikowi i Stanisławowi Borkom braciom mocą niniejszego edyktu do wiadomości się podaje, iż Pan Franciszek Dąbrowski dobr Wąborkowa dziedzic do tegoż sądu Krakowskiego przeciwko nich względem nakazania im, ażeby prawo swoje co do summy 25380 zł. pol. z dóbr Wąborkowa pretendowaney okazali, przeciwnie zaś im tym prawem chętnym się wiecznie milczenie nakazane było, żatobę podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sąd niniejszy dla niewiadomeg ich miejsca pomieszkania, a może i w C. Kr. dziedzicznych krajach niebytności, Panom Borkome braciom tutejszego Adwokata Pana Telesfora Billewieza na ich niebezpieczeństwo i koszta iako zastępcę wyznaczył, z którym podana żatoba podług przepisu na C. Kr kraie ustanowionego sądowego zbioru wprowadzona i rozszadzona będzie, przet tychże Panow Borkow braci tym koncem napomina się, aby lub sami wczasie ieszcze przyzwoitym stawili się, albo kuratorowi postanowionemu, jeżeliby takie mieli prawa swego wsparcia, w należytych czasie przestali, alboliteż na koniec innego peknomoenika uprosili, i sądowi temuż mianowali, i wszelakich przyzwoitych prawnych uzyl i środków, któreby dla swoiey obrony najsukteczniejsze bydy rozumieli, inaczey następujące z swego ociągania się skutki sami sobie przypiszą tak bowiem przepisane na C. Kr. dziedziczne kraie prawa mieć chcą.

Z Rady Cef: Kro: Gallicyi zachodniey sądu szlacheckiego. Dan w Krakowie dnia 17 Maja 1797 roku,

Auersperg.

Urodzeni Michał i Franciszek Tomiccy bracia rodzeni, chcą się dowiedzieć o życiu Michała, Tomickiego stryja swego rodzonego, który ieszcze przed rokiem 1753 z Woiewodztwa przedtym Krakowskiego odalił się, oraz o pozostałych może naturalnych iego sukcesorach. Upraszają wszystkich, których niniejsza odezwa dożyć może, aby o potrzebny iuz powyższy wiadomości, do kantoru Galicyjskiej Krakowskiej doniesienie swoje uczynić raczyli, gdy w razie nie będących iuz przyżyciu rekwirowanych osob, sami wraz z siostrami, substancyi po Michala Tomickim, iako rodzonym stryju, pozostały dopominać się będą mieli prawo.